

dende, på særligt grundlag hvilende afgifter til visse offentlige havne forudsættes ikke berørt af forslaget.

Hvor ganske særlige omstændigheder foreligger, har man i stk. 2 givet mulighed for, at ministeren efter høring af Landshavnerådet kan udvide benyttelsesretten for en privat trafikhavn til også at omfatte varer, som ikke vedrører virksomhedens anlæg og drift. Bestemmelsen sigter på den undtagelsessituation, hvor det af samfundsøkonomiske grunde kunne være rimeligt at lade det private havneanlæg benytte, fremfor at skulle foretage investeringer i nye anlæg i de offentlige havne. Tilladelsen kan i givet fald gives på vilkår, at der til den i § 17 nævnte havnefond indbetales en afgift, som ikke kan overstige 50 pct. af de for den nærmest liggende trafikhavn gældende skibs- og vareafgifter.

Til § 17.

Ministeren fastsætter nærmere bestemmelser for havnefondens etablering. Fondsmidlerne kan i henhold til forslagens stk. 2 kun anvendes til havneformål, fortrinsvis til dækning af udgifterne ved administrationen af loven. Som eksempel på formål, hvortil midlerne tillige vil kunne anvendes, kan nævnes vandbygningsteknisk forskning på havneområdet, miljøfremmende foranstaltninger til gavn for havnene og lign.

Til § 18.

Bestemmelsen i stk. 1 er en modifikation af reglen i kommunestyrelovens § 69, stk. 5, 3. og 5. punktum. Ministeren har ikke længere hjemmel til at pålægge en enkelt havn at udføre visse arbejder af hensyn til besejlingen af denne enkelte havn. Kun hvor flere havne ved samme fjord eller sejløb i forening skal udføre arbejder til sikring af vanddybden i fjord eller sejløb, kan ministeren efter forslaget foretage en udgiftsfordeling mellem havnene. På den anden side er ministerens beføjelse udvidet til også at gælde fordeling af udgifterne til afmærkning og isbrydning, som skal foretages af flere havne i forening. Der tilsigtes ikke med bestemmelsen nogen ændring af de bestående forpligtelser mellem staten (farvandsdirektoratet) og havnene, ligesom bestemmelsen om isbrydning ikke griber ind i de gældende regler om statens isbrydning.

Bestemmelsen i stk. 2 tager sigte på havne, der ikke efter loven er trafikhavne, men som er beliggende ved samme fjord eller sejløb, og som bør bidrage på linje med trafikhavnene til fælles foranstaltninger af den i stk. 2 nævnte art.

Til § 19.

Bestemmelsen erstatter den hidtil gældende lov nr. 7 af 30. januar 1875 om udfærdigelse af reglementariske bestemmelser for benyttelsen af havne m. m., som nu ophæves, jfr. § 22, stk. 5. og gælder således ikke alene for trafikhavne, men alle havne.